

ROMÂNIA
CURTEA DE APEL CONSTANȚA

Doamnei Președinte a Înaltei Curți de Casație și Justiție

În temeiul art.514 Cod.pr.civ. , Colegiul de Conducere al Curții de Apel
Constanța, formulează

RECURS ÎN INTERESUL LEGII

În practică s-a constatat că nu există un punct de vedere unitar cu privire la interpretarea și aplicarea dispozițiilor **art. 35 și art.1050 Cod.pr.civ. raportat la prevederile art.56, 76 și 82 din Legea nr. 71/2011** în referire la aplicabilitatea procedurii speciale de înscriere a drepturilor dobândite în temeiul uzucapiunii

- în cazul prescripțiilor achizitive începute și eventual împlinite înainte de intrarea în vigoare a noului Cod civil
- în condițiile în care prevederile privind efectul constitutiv de drepturi al înscrierii în cartea funciară nu sunt aplicabile

Cadrul legal relevant:

Prin prevederile **art.1049-1052 Cod.pr.civ. (art.1050 – 1053 după republicare)** s-a instituit o procedură specială de înscriere a drepturilor dobândite în temeiul uzucapiunii.

Pe de altă parte, **art. 35 Cod.pr.civ.** permite formularea acțiunilor prin care să se solicite constatarea existenței unui drept.

Prevederile art.56, 76 și 82 din Legea nr. 71/2011 instituie reguli tranzitorii cu privire la regimul prescripție achizitive și regimul efectului constitutiv de drepturi al înscrierii în cartea funciară.

Orientările jurisprudențiale

I. Într-o primă opinie, s-a apreciat că procedura specială prevăzută de art.1049-1052 Cod.pr.civ. (art.1050 – 1053 după republicare) este aplicabilă și cererilor întemeiate pe posesia începută anterior intrării în vigoare a noului Cod Civil (Legea nr. 287/2009).

I.1. Pe de o parte, aplicarea procedurii speciale s-a făcut, fără a se pune însă în mod expres această problemă de drept, în cauze în care erau aplicabile prevederile Decretului - Lege nr.115/1938 așa cum rezultă din considerentele hotărârilor pronunțate în acele cauze, în care se face referire la normele cu caracter special (Anexa 1).

I.2. Pe de altă parte, aplicarea procedurii speciale s-a făcut și în cauze în care erau aplicabile prevederile Codului civil 1864 și ale Legii nr.7/1996.

I.2.1. În unele cazuri, s-a stabilit de instanță în mod expres aplicabilitatea acestei proceduri (Anexa 2).

În acest sens, s-au reținut, de exemplu, următoarele:

„Cum art. 1049 N. C. pr. civ. dispune că dispozițiile Titlului XII sunt aplicabile oricăror cereri de înscriere în cartea funciară a drepturilor dobândite în temeiul uzucapiunii, înseamnă că procedura se aplică atât posesiilor începute anterior intrării în vigoare a noului cod civil, cât și celor începute după intrarea în vigoare a noii legi civile. Domeniul de aplicare al Titlului XII din N. C. pr. civ. vizează exclusiv uzucapiunea imobiliară și privește numai procedura de înscriere în cartea funciară a drepturilor reale imobiliare dobândite în temeiul uzucapiunii extratabulare, aspect ce transpare din întreaga reglementare a procedurii. [...]

Făcându-se corelația între dispozițiile procedurale și cele de drept material, în speță s-au aplicat dispozițiile art. 1049 N. C. pr. civ. aplicabile datei intentării cererii de chemare în judecată, iar în ce privește fondul litigiului, au fost aplicabile dispozițiile de drept material în vigoare la data începerii pretenției posesii, dar numai în ce privește îndeplinirea condițiilor posesiei utile.”

(Judecătoria Râmnicu Vâlcea - sentința civilă nr.1162/28.02.2014, definitivă urmare a respingerii apelului prin decizia civilă nr. 41/A din 22 ianuarie 2015 pronunțată de Tribunalul Vâlcea – Secția I Civilă)

În același sens s-a mai reținut următoarele:

„[...] se constată, în primul rând, că legiuitorul a prevăzut o procedură specială, în titlul al XII-lea („Procedura privitoare la înscrierea drepturilor dobândite în temeiul uzucapiunii”) al cărții a VI-a („Proceduri speciale”)

pentru cereri precum cea de față, având ca obiect constatarea dobândirii dreptului de proprietate, prin efectul uzucapiunii imobiliare. [...]

Rezultă de aici că este fără relevanță împrejurarea că reclamanta și-a întemeiat cererea „pe dispozițiile dreptului comun”, astfel cum a reținut judecătoria, întrucât reclamantul nu-și poate alege procedura aplicabilă decât acolo unde legea îngăduie în mod expres. Se observă de altfel că reclamanta nu a făcut nicio referire clară la procedura aplicabilă, ci a indicat textele de drept substanțial pe care le consideră incidente, indicând totodată, din eroare, dispozițiile art. 111 – 112 C.pr.civ., fiind vorba în mod evident despre Codul vechi, eroare care este însă fără consecințe în ce privește legea aplicabilă, care nu poate fi decât Noul Cod de procedură civilă.

Astfel, potrivit art. 3 alin.1 din Legea nr. 76/2012, singura normă tranzitorie care poate fi avută în vedere pentru dezlegarea corectă a problemei procedurii aplicabile, dispozițiile Codului de procedură civilă (nou) se aplică numai proceselor și executărilor silite începute după intrarea acestuia în vigoare.

Or, dacă în privința proceselor și executărilor silite începute anterior, legiuitorul a consacrat, din rațiuni care privesc securitatea juridică, protecția intereselor și previziunilor legitime ale părților, principiul ultraactivității legii în vigoare la data începerii procesului sau a executării silite, este afară de orice îndoială că tuturor proceselor începute după intrarea în vigoare a Noului Cod de procedură civilă le sunt aplicabile exclusiv dispozițiile acestui Cod.

În aceeași ordine de idei, dacă legiuitorul ar fi vrut să deroge de la aplicabilitatea imediată a procedurii speciale prev. de art. 1049 și urm. NCPC tuturor cererilor în uzucapiune imobiliară formulate după intrarea în vigoare a NCPC, ar fi prevăzut expres că procedura specială este aplicabilă doar în cazul uzucapiunilor începute sub imperiul Noului Cod Civil. O atare dispoziție nu există, ceea ce nu poate fi socotită o omisiune, ci o opțiune în cunoștință de cauză a legiuitorului, care a optat astfel pentru aplicarea imediată a dispozițiilor art. 1049 și urm. NCPC, chiar dacă acestea ridică unele probleme de aplicare corespunzătoare, iar nu întocmai a textelor, dacă normele de drept substanțial incidente sunt cele ale vechii legislații civile. Aceste probleme nu sunt însă deloc surmontabile și nici nu pot duce, pe cale de interpretare, la înlăturarea unor norme de procedură care sunt, totuși, de imediată aplicare, conform art. 3 din Legea nr. 76/2012.

În concret, dispozițiile art. 1049 și urm. NCPC nu sunt incompatibile cu uzucapiunea de 30 de ani, începută sub imperiul și supusă dispozițiilor C.civ. 1864, chiar dacă, într-adevăr, noile texte procedurale au fost gândite în principal ca o transpunere în plan procesual a condițiilor uzucapiunii extratabulare prev. de art. 930 NCC. Astfel, dispozițiile art. 1050 alin.3 NCPC, referitoare la înscrisurile ce trebuie anexate cererii, nu vor fi aplicate integral, automat și nenuanțat, ci vor fi aplicate în mod corespunzător, văzând unde rațiunea textului subzistă față de specificul normelor de drept material

aplicabile (incompatibilitatea pare vădită doar în cazul art. 1050 alin.3 lit.a) NCPC, întrucât de cele mai multe ori imobilele în privința cărora se invocă uzucapiunea lungă prev. de C.civ. 1864 nu sunt înscrise în cartea funciară); referirea la „Codul civil” cuprinsă în art. 1051 alin.7 NCPC trebuie înțeleasă în sens larg, ca incluzând orice dispoziție de drept material aplicabilă, indiferent de sediul materiei; dispozițiile art. 1052 alin.3 NCPC nu sunt aplicabile uzucapiunilor începute sub imperiul C.civ. 1864, întrucât în caz contrar efectele sale ar fi retroactive, însă asta nu înlătură aplicabilitatea procedurii, în ansamblul său, hotărârea definitivă de admitere a cererii producând efectele de drept substanțial prevăzute de legea în vigoare la data începerii posesiei (art. 82 din Legea nr. 71/2011).

În fine, procedura specială este incidentă, indiferent de textele de lege indicate de reclamant și indiferent de opinia sa juridică asupra acestei chestiuni, procedura aplicabilă fiind sustrasă dreptului de dispoziție al părții, sub rezerva unor dispoziții exprese în sens contrar, astfel cum s-a arătat deja pe larg.”

(Tribunalul București – secția IV Civilă – sentința civilă nr.789/27.06.2014)

I.2.2. În alte cauze în care erau aplicabile prevederile Codului civil 1864 și Legii nr.7/1996 procedura specială **s-a aplicat fără a se pune, însă, în mod expres această problemă de drept**, așa cum rezultă din considerentele hotărârilor pronunțate în acele cauze, în care se face referire la normele cu caracter special (Anexa 3).

Într-o hotărâre s-au indicat atât prevederile art.35 Cod.pr.civ. cât și cele ale art.1051 Cod.pr.civ.

II. Într-o a doua opinie, s-a apreciat că procedura specială prevăzută de art.1049-1052 Cod.pr.civ. (art.1050 – 1053 după republicare) nu este aplicabilă și cererilor întemeiate pe posesia începută anterior intrării în vigoare a noului Cod Civil (Legea nr. 287/2009).

II.1. Pe de o parte, aplicarea procedurii speciale nu s-a făcut, fără a se pune însă în mod expres această problemă de drept, în cauze în care erau aplicabile prevederile Decretului - Lege nr.115/1938 așa cum rezultă din considerentele hotărârilor pronunțate în acele cauze, în care nu se face referire la normele cu caracter special (Anexa 4).

În alte hotărâri s-a făcut referire la îndeplinirea formalităților prevăzute de art.130 al. 1-5 din Decretul - Lege nr.115/1938, fără a se face referire și la prevederile art. 1049 și următoarele Cod.pr.civ.

II.2. Pe de altă parte, aplicarea procedurii speciale nu s-a făcut în cauze în care erau aplicabile prevederile Codului civil 1864 și Legii nr. 71/1996.

II.2.1. În unele cazuri, s-a stabilit de instanță în mod expres inaplicabilitatea acestei proceduri (Anexa 5).

În acest sens, s-au reținut de exemplu următoarele:

„Instanța constată că reclamantul și-a întemeiat în drept cererea pe dispozițiile art. 1049-1052 Cod procedură civilă privind procedura privitoare la înscrierea drepturilor dobândite în temeiul uzucapiunii și pe dispozițiile vechiului cod civil privind uzucapiunea, respectiv, art. 1860, art. 1090.

Conform art. 1049 Cod procedură civilă, dispozițiile sunt aplicabile oricăror cereri de înscriere în cartea funciară a drepturilor reale imobiliare dobândite în temeiul uzucapiunii.

Sub marginala „uzucapiunea extratabulară” art. 930 Cod civil prevede că, dreptul de proprietate asupra unui imobil și dezmembrămintele sale pot fi înscrise în cartea funciară în temeiul uzucapiunii, în folosul celui care l-a posedat timp de 10 ani, dacă a) proprietarul înscris în cartea funciară a decedat ori, după caz, și-a încetat existența b) a fost înscrisă în cartea funciară declarația de renunțare la proprietate c) imobilul nu era înscris în nicio carte funciară. În toate cazurile, uzucapantul poate dobândi dreptul numai dacă și-a înregistrat cererea de înscriere în cartea funciară înainte ca o terță persoană să-și fi înregistrat propria cerere de înscriere a dreptului în folosul său, pe baza unei cauze legitime, în cursul sau chiar după împlinirea termenului de uzucapiune

Sub marginala „uzucapiunea tabulară” art. 931 Cod civil prevede că, drepturile celui care a fost înscris, fără cauză legitimă, în cartea funciară, ca proprietar al unui imobil sau titular al unui alt drept real, nu mai pot fi contestate când cel înscris cu bună credință a posedat imobilul timp de 5 ani după momentul înregistrării cererii de înscriere, dacă posesia sa a fost neviciată alin 1. Este suficient ca buna credință să existe în momentul înregistrării cererii de înscriere și în momentul intrării în posesie alin 2.

Pentru a determina aplicabilitatea procedurii înscrise în titlul XII al cărții a VI-a a Codului de procedură civilă, trebuie avut în vedere art. 82 din Legea nr. 71/2011 pentru punerea în aplicare a Legii nr. 287/2009 privind Codul Civil conform cu care, dispozițiile art. 930-934 din Codul civil referitoare la uzucapiunea imobiliară se aplică numai în cazurile în care posesia a început după data intrării în vigoare a acestuia. Pentru cazurile în care posesia a început înainte de această dată sunt aplicabile dispozițiile referitoare la uzucapiune în vigoare la data începerii posesiei. Cu privire la imobilele pentru care, la data începerii posesiei, înainte de intrarea în vigoare a Codului civil, nu erau deschise cărți funciare, rămân aplicabile dispozițiile în materie de uzucapiune din Codul civil din 1864.

În cuprinsul cererii în condițiile art. 1050 alin 2 Cod procedură civilă, trebuie să se regăsească temeiul uzucapiunii, respectiv dacă reclamantul invocă o uzucapiune tabulară conform art. 930 Cod civil dacă imobilul este înscris în cartea funciară, sau tabulară, potrivit art. 931 Cod civil dacă este vizat un imobil înscris în cartea funciară.

Or, instanța constată că reclamantul indică drept temei al uzucapiunii, art. 1869, art. 1890 din Vechiul Cod Civil și solicită aplicarea procedurii de la art. 1049-1052 Cod procedură civilă privind procedura privitoare la înscrierea drepturilor dobândite în temeiul uzucapiunii, care se aplică așa cum am arătat mai sus uzucapiunilor începute după intrarea în vigoare a Noului Cod Civil.

În ce privește inadmisibilitatea, aceasta are ca efect respingerea cererii reclamantului atunci când dreptul și pretențiile sale nu pot fi ocrotite pe calea procesuală aleasă.

Instanța apreciază că acțiunea privind înscrierea în cartea funciară a dreptului de proprietate în temeiul uzucapiunii privind imobilul situat în sat [...] poate fi primită numai în cazurile în care posesia a început după data intrării în vigoare Noului Cod civil. Pentru cazurile în care posesia a început înainte de această dată sunt aplicabile dispozițiile referitoare la uzucapiune în vigoare la data începerii posesiei.

Cum în cazul de față, raportat la textele de lege mai sus enunțate, posesia a început înainte de intrarea în vigoare a Noului Cod Civil instanța apreciază că reclamantii nu au deschisă calea procesuală aleasă,"

(Judecătoria Constanța – sentința civilă nr.8888/08.09.2014)

Reținând de asemenea inadmisibilitatea cererii, s-au expus și următoarele considerente:

„Instanța reține că procedura prev. de art.1049 și urm. Cod procedură civilă privește procedura de înscriere în cartea funciară a drepturilor reale imobiliare dobândite în temeiul uzucapiunii extratabulare, aspect ce transpare din întreaga reglementare a procedurii.

Reclamanta însăși invocă în cererea sa, atât în fapt cât și în drept, uzucapiunea extratabulară, arătând că dreptul său a fost dobândit în temeiul uzucapiunii extratabulare, conform art.930 NCC.

Ori, instanța reține sub acest aspect că în conformitate cu art. 82 din Legea 71/2011 de aplicare a Codului civil dispozițiile art.930-934 NCC referitoare la uzucapiunea imobiliară se aplică numai în cazurile în care posesia a început după data intrării în vigoare a acestuia.

Ori, în raport de data la care reclamanta afirmă că a început posesia, anterioară intrării în vigoare a Noului Cod Civil, instanța reține că aceasta nu poate uzucapiunea extratabulară conform art. 82 din Legea 71/2011 de aplicare a Codului civil și deci nici cele ale procedurii prev. de art.1049 și urm. din Noul Cod procedură civilă.

Astfel fiind, instanța va admite excepția inadmisibilității și va respinge cererea ca inadmisibilă”.

(Judecătoria Sector 6 București – încheierea din 14.10.2013)

În același sens s-au mai reținut următoarele:

„Instanța reține că în prezenta cauză nu sunt incidente prevederile art. 1049-1052 NCPC referitoare la procedura privind înscrierea drepturilor dobândite în temeiul uzucapiunii astfel încât competența de soluționare să aparțină Judecătoriei, indiferent de valoarea obiectului cererii, pentru următoarele considerente:

În primul rând, chiar în cuprinsul cererii de chemare de judecată reclamanta a invocat prevederile art. 111-112 CPC și ale art. 1837, 1846-1864, 1890 Cod civil din 1864 înțelegând astfel să își întemeieze cererea pe dispozițiile dreptului comun.

În al doilea rând, instanța apreciază că adoptarea procedurii speciale a fost determinată de modificările aduse de Noul Cod Civil în reglementarea instituției uzucapiunii și reprezintă o transpunere în plan procesual a acestui mod de dobândire a drepturilor reale, în sensul art. 557 alin. 1 din Noul Cod Civil, care prevede că “dreptul de proprietate se poate dobândi în condițiile legii prin....uzucapiune”. Prin urmare, procedura reglementată de Titlul XII din Noul Cod de Procedură Civilă vizează exclusiv uzucapiunea imobiliară extratabulară (art. 930 Noul Cod Civil) și nu se aplică uzucapiunilor începute sub incidența Vechiului Cod Civil, acest aspect reieșind din întreaga reglementare a acestei proceduri.

Un prim argument este chiar denumirea Titlului XII, respectiv “Procedura privitoare la înscrierea drepturilor dobândite în temeiul uzucapiunii”, titlu care se află în perfectă corelație cu prevederile art. 930 alin. 1 din Noul Cod Civil, conform cărora dreptul de proprietate asupra unui imobil și dezmembrămintele sale pot fi înscrise în cartea funciară în temeiul uzucapiunii în folosul celui care l-a posedat timp de 10 ani, dacă: proprietarul înscris în cartea funciară a decedat or, după caz, și-a încetat existența; a fost înscrisă în cartea funciară declarația de renunțare la proprietate; imobilul nu era înscris în nicio carte funciară.

Potrivit art. 82 din Legea nr. 71/2011, dispozițiile art. 930 – 934 din Noul Cod Civil referitoare la uzucapiunea imobiliară se aplică numai în cazurile în care posesia a început după intrarea în vigoare a acestuia. Într-adevăr, această normă tranzitorie este una de drept material, care se deosebește de normele de drept procesual civil, iar conform art. 1049 din Noul Cod de Procedură Civilă, dispozițiile Titlului XII sunt aplicabile oricăror cereri de înscriere în cartea funciară a drepturilor reale imobiliare dobândite în temeiul uzucapiunii. În continuare, art. 3 alin 1 din Legea nr. 75/2012 prevede că

dispozițiile NCPC se aplică numai proceselor și executărilor silite începute după intrarea acestuia în vigoare.

Cu toate acestea, nu trebuie făcută abstracție de modificările aduse de NCC în privința condițiilor și efectelor uzucapiunii, modificări ce se reflectă întru totul în legea procesual civilă. Astfel, comparând condițiile uzucapiunii reglementate de art. 930 NCC cu cerințele prevăzute de art. 1050 referitoare la conținutul cererii de uzucapiune și înscrisurile ce trebuie anexate acesteia, se poate observa faptul că prin această procedură specială se urmărește strict valorificarea posesiilor începute sub imperiul Noului Cod Civil.

Conform art. 930 alin. 1 NCC uzucapiunea extratabulară operează în trei situații, respectiv proprietarul înscris în cartea funciară a decedat or, după caz, și-a încetat existența, a fost înscrisă în cartea funciară declarația de renunțare la proprietate sau imobilul nu era înscris în nici o carte funciară.

Potrivit art. 1050 alin. 3 NCPC, la cererea de uzucapiune se anexează următoarele înscrisuri: dovada decesului sau încetării existenței proprietarului tabular, dovada dezbaterii sau nu a succesiunii acestuia cu indicarea moștenitorilor în caz afirmativ pentru ipoteza proprietarului tabular persoană fizică (în ipoteza în care sunt incidente dispozițiile art. 930 alin. 1 lit. a NCC); dovada faptului că imobilul nu face parte din domeniul public al statului sau al unității administrativ-teritoriale (art. 929 NCC prevede că nu pot fi uzucapate bunurile care înainte sau după intrarea în posesie au fost declarate prin lege inalienabile, iar în conformitate cu art. 861 alin. 1 NCC bunurile proprietate publică sunt inalienabile, insesizabile și imprescriptibile); certificatul de rol fiscal în dovedirea persoanei care achită impozitele aferente imobilului (proba fiind relevantă din perspectiva utilității posesiei); înscrisul constatator al actului juridic pe care posesorul și-a întemeiat posesia, dacă acesta există; documentație tehnică cadastrală a imobilului efectuată, pe cheltuiala reclamantului, de o persoană fizică sau juridică autorizată; extras de carte funciară pentru informare cu arătarea titularului înscris în cartea funciară ori a înscrierii declarației de renunțare la proprietate, precum și a faptului dacă imobilul este sau nu grevat de sarcini, eliberat de Biroul de Cadastru și Publicitate Imobiliară iar în cazul în care imobilul nu este înscris în cartea funciară în folosul altei persoane, un certificat emis de același birou care atestă acest fapt și lista cu numele, prenumele și domiciliul a cel puțin doi martori.

Prin urmare, din lecturarea celor două texte de drept material și procesual civil, rezultă în mod evident faptul că prin înscrisurile solicitate reclamantului se urmărește tocmai dovedirea cerințelor prevăzute de art. 930 alin. 1 NCC.

Un alt motiv pentru care Titlul XII NCPC se aplică numai uzucapiunilor începute după intrarea în vigoare a NCC este și modificarea efectelor uzucapiunii. Astfel, uzucapiunea extratabulară produce două efecte esențiale: efectul achizitiv în favoarea posesorului care dobândește dreptul real principal imobiliar asupra bunului și efectul extinctiv în defavoarea proprietarului sau a

titularului unui alt drept real principal înscris în cartea funciară, ori care a renunțat la dreptul său prin declarație autentică notarială, sau al titularului unui drept real imobiliar neînscris în cartea funciară, or în detrimentul moștenitorilor/succesorilor în drepturi ai proprietarului decedat sau care și-a încetat existența.

Spre deosebire de sistemul vechiului Cod Civil, în care la momentul împlinirii termenului prescripției achizitive posesorul își consolida retroactiv dreptul de proprietate de la momentul intrării în posesie, în reglementarea NCC dobândirea dreptului real are loc numai din momentul înscrierii acestuia în cartea funciară.

Această modificare a efectelor uzucapiunii a fost consacrată și prin art. 1052 NCPC, potrivit căruia reclamantul este considerat proprietar de la data înscrierii în cartea funciară a dreptului de proprietate dobândit în temeiul uzucapiunii. Astfel, acest text constituie un impediment în aplicarea noilor dispoziții procesuale cuprinse în Titlul XII NCPC și uzucapiunilor începute sub vechiul Cod Civil. Justificarea acestei concluzii este aceea că noul regim al dobândirii proprietății intră în contradicție cu dispozițiile art. 6 alin. 4 NCC, care prevăd că uzucapiunile începute sub imperiul vechiului Cod Civil sunt supuse în întregime dispozițiilor legale care le-au instituit.

Mergând pe interpretarea art. 6 alin. 4 NCC, posesiile începute sub incidența Codului Civil din 1864 care îndeplinesc condițiile privitoare la uzucapiunea din vechea reglementare vor trebui să conducă la dobândirea dreptului de proprietate (sau al altor drepturi reale) prin intermediul uzucapiunii, însă cu efect retroactiv de la data când reclamantul a început posesia imobilului, retroactivitatea fiind un important principiu al uzucapiunii în vechiul Cod Civil. Or, în situația în care procedura specială reglementată de NCPC s-ar aplica și uzucapiunilor începute sub vechiul cod, ar însemna ca acestora să li se aplice efectul constitutiv, cu încălcarea flagrantă a prevederilor art. 6 alin. 4 din NCC.

Având în vedere considerentele expuse mai sus, în cazul posesiilor începute cât timp a fost în vigoare Codul Civil din 1864, se vor cerceta dispozițiile legale de drept material prevăzute de vechea reglementare în materie, iar cererea de chemare în judecată se va formula potrivit prevederilor NCPC, însă nu după procedura specială prev. la art. 1049 și următoarele, ci potrivit regulilor procesuale de drept comun.

Prin urmare, instanța reține că din moment ce posesia invocată de reclamantă a început sub imperiul Vechiului Cod Civil, prezenta cerere trebuie judecată conform procedurii contencioase, de drept comun din Noul Cod de Procedură Civilă astfel încât competența de soluționare a cererii se determină ținând cont de prevederile art. 94 NCPC coroborate cu cele ale art. 98 și următ. NCPC. „

(Judecătoria Sector 3 București – sentința civilă nr.4340/01.04.2014)

Într-o opinie similară, s-a arătat:

„Cu privire la procedura specială prevăzută de Noul Cod de Procedură civilă, ce reglementează uzucapiunea, în prezent s-au exprimat mai multe opinii, potrivit cărora, după intrarea în vigoare a Noului Cod de Procedură Civilă, conform principiului „imediatei aplicări”, a normelor de drept procesual civil, cererile privind uzucapiunea reglementate de Codul civil din 1864, vor trebui judecate potrivit procedurii speciale instituite de art. 1049-1052 Noul Cod de Procedură Civilă, deoarece aceste dispoziții se aplică oricăror cereri de înscriere în Cartea Funciară a drepturilor reale imobiliare dobândite în temeiul uzucapiunii. Principiul „imediatei aplicări”, a normelor de drept procesual civil nu justifică aplicarea procedurii speciale prevăzute de art. 1049-1052 NCPC, cererilor de uzucapiune întemeiate pe codul civil din 1864, întrucât, conform prevederilor art. 82 alin. 1 din L. 71/2011, condițiile de invocare ca și efectele uzucapiunii reglementată de codul civil din 1864 rămân supuse acestei legi, procedură care se aplică și în speța de față, uzucapiunea începând anterior anului 1947.”

(Judecătoria Beius – Sentinta civilă nr. 780/02.10.2014)

II.2.2. În alte cauze în care erau aplicabile prevederile Codului civil 1864 și Legii nr.7/1996, **nu s-a aplicat** procedura specială fără a se pune, însă, în mod expres această problemă de drept, așa cum rezultă din considerentele hotărârilor pronunțate în acele cauze, în care nu se face referire la normele cu caracter special sau se indică prevederile art. 35 Cod.pr.civ., rezultând că s-a aplicat procedura acțiunii în constatare (Anexa 6).

Este de subliniat că practica neunitară rezultă în special din hotărâri judecătorești pronunțate de judecătorii, având în vedere normele legale privind competența materială, acestea fiind în general definitive prin neapelare iar unele dintre acestea prin respingerea apelului.

Rezultă astfel o practică judiciară neunitară persistentă în timp, fiind îndeplinite condițiile art.515 Cod.pr.civ.

Pentru Colegiul de Conducere,

PREȘEDINTELE CURȚII DE APEL CONSTANȚA

JUDECĂTOR ADRIANA ISPAS

